

اثرسنجی افزایش سهم وسایل نقلیه همگانی پر سر نشین بین شهری در کاهش تراکم ترافیک جاده‌ها

پویا نجف، کارشناس ارشد برنامه‌ریزی حمل و نقل، دانشگاه صنعتی شریف¹

حسن خاکسار، دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت ایران²

¹ Pooya.najaf@gmail.com
² khaksar@iust.ac.ir

چکیده

افزایش روزافزون سفرهای بین شهری، هزینه و مشکلات بسیاری برای دولت‌های مختلف به وجود آورده است. تأخیر، تراکم در سفرها، آلودگی هوا، کاهش انرژی‌های تجدیدناپذیر، مسائل روانی و افزایش زمان سفر نمونه‌هایی از این مشکلات هستند. از جمله مشکلات اساسی کشورهای در حال توسعه، فقدان زیرساخت‌های حمل و نقل همگانی و استفاده زیاد مردم از خودروهای شخصی در حمل و نقل شهری و بین شهری می‌باشد. دولت‌ها، راهکارهای مختلفی برای حل این مسئله انتخاب می‌کنند. مدیریت تقاضای سفر، توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی و نیز استفاده از حمل و نقل پاک و سبز از جمله این راهکارها است. در این مقاله اطلاعات مربوط به سفرهای بین شهری استان‌های مختلف کشور و همچنین ناوگان مورد استفاده در انجام سفر، در سال 1387 گردآوری شده است. سپس اثرات افزایش تعداد ون به جای تاکسی‌ها و نیز مدیریت مناسب‌تر اتوبوسرانی در حمل و نقل مسافری بین شهری بررسی شده است. همچنین میزان کاهش حجم ترافیک ناشی از حمل و نقل عمومی در جاده‌های بین شهری به صورت تابعی از افزایش ون به جای تاکسی و نیز افزایش تعداد مسافری اتوبوس‌ها و مینی‌بوس‌ها مورد ارزیابی قرار گرفته است. در پایان بر طبق نتایج بدست آمده، مشخص شده است که مشکلات حمل و نقل همگانی برون شهری بسیاری از استان‌های کشور بدین طریق قابل حل می‌باشد.

کلید واژه: حجم ترافیک بین شهری، حمل و نقل همگانی بین شهری، ون، بهینه سازی خطی

